

OBSAH

Předmluva (str. 7—8)

I. Německá bytost a její světový názor (str. 9—13)

Francouzské, anglické a německé pojetí lidské duše. Národ a vlast. Pospolitostní a společnostíní myšlení

II. Mythos 20. století (str. 14—17)

Řecký mythos. „Nový mythos“. Alfred Rosenberg. Mythos — logos. Světový názor a mythos

III. Rasový průřez dějinami (str. 18—21)

Degenerace. Arthur Gobineau. Historie jako etnologie. H. S. Chamberlain (Základy XIX. století). A. Rosenberg (Mythos XX. století)

1. Hellada a Řím (str. 21—28)

Nordická rasa tvůrcem dějin. Iran. Zarathustra. Rasová ochrana. Ahuramazda a Ahriman (Angró Mainjuš). Hellada. Zrození člověka. Osobnost. Hrdinství. Genius. Atmosféra geniality. Hellénská svoboda — chiméra. Levantinec místo Helléna. Řím. Anonymní národní moc. Právo. Posvátnost manželství. Láska k domovině. Smíšená manželství. Křesťanství

2. Osobnost Ježíše Krista (str. 28—35)

Morální velikost. Chamberlainův pojem křesťanství. Tragičnost vstupuje do dějin. Odloučení zjevu Kristova od historického křesťanství. Nikoliv nauka, nýbrž život Kristův. Kristovo přitakání životu na rozdíl

od budhismu. Království boží uvnitř nás. Nikoliv
mír, nýbrž meč. Nedostižná revoluce: Kristus opat-
řil možnost mravní kultury. K následování Krista
nestačí pokora, nýbrž třeba zmužilosti. Křesťanem
pouze hrdinská mysl, pán. A. Rosenberg o Ježíšovi.
Negativní a pozitivní křesťanství. Prvotní křesťané
položili základy nordické kultury

3. Vstup Germánů do dějin (str. 35—38)

Národnostní chaos. Rok 1200. Širší obsah slova Ger-
mán: Slovano-Kelto-Germáné. Chamberlain líčí vstup
Germánů do dějin. Dnešní civilisace a kultura plo-
dem Germánů

4. Reformace (str. 39—43)

Lutherův význam. Jeho politický čin. Důvody ztros-
kotání. Troeltsche. Nedostatek vůdcovské osobnosti

5. Hřichy Francie (str. 44)

Hugenoti. Velká revoluce. Rasové smíšení. Rosen-
berg o dnešní Francii

IV. Nordicko-germánský člověk (str.
45—50)

Přirovnání ke gotickému chrámu a klenbě lesů.
Faustovské spění stále dál. Dynamický názor. Vůle
a čin. Osobnost. Čest a věrnost. Pospolitostní myš-
lení. Idealismus. Socialismus. Hospodářství a právo

1. Láska a čest (str. 51—56)

Mnohotvárnost nordické tvůrčí síly v dějinném po-
hledu. Tři systémy bojují o duši Evropana. Láska
a čest. Příklady měřítká cti. Vítězství křesťanské
lásky a pokory. Ruské učení o utrpení a soucitu.
Láske starořecká a křesťanská. Duše rasy

2. Germánská osobnost (str. 56—62)

Liberalistický ideál osobnosti. Kolektivismus. Ger-
mánská osobnost. Číňan, Ind a nordický člověk.
Řecká a germánská krása: vnější statická krása —
niterný dynamismus tvůrčí vůle. Rembrandt. Osob-
nost a osudovost. Wagnerův Tristan

3. Germánská svoboda (str. 63—65)

Svoboda „od čeho“ a „k čemu“. Svoboda jako druhová (rasová) vázanost (Artgebundenheit). Polarita německého myšlení: rozlišování světa svobody a světa přírody. Eckehart a Kant. Aristoteles a Kant

4. Služba (str. 65—69)

Friedrich Veliký, Bismarck, Nietzsche. Podstata služby. Služba a socialismus

5. Povinnost (str. 69—73)

Prožitek povinnosti nezbytnou podmínkou zdravého národního a státního života. Aristoteles o člověku jako tvorů pospolitostním. Povinnost pro povinnost. Goethe a Ignác z Loyoly

V. Čisté německé myšlení v dějinném pohledu

1. Povšechná charakteristika (str. 74—76)

2. Germánské a křesťanské myšlení (str. 76—78)

Hodnoty cti, svobody a povinnosti výše než bohové

3. Německá hlubinná metafysika jako mystika (str. 78—92)

Náboženské hnutí v Německu ve XIV. století. Mistr Eckehart. Bůh a božství. Zrod Boha v duši. Dynamické a statické myšlení. Plotin. Mystika a mythos. Eckehartova mystika. Rosenberg o Eckehartovi. Idea cti a svobody. Goethe: mysl a čin. Satan a Lucifer. Číňan, Žid a nordický člověk. Pantheismus Spinozův

4. Německá hlubinná metafysika jako romantika (str. 92—105)

Leibniz a jeho učení o monadách. Seberozšiřování, seberozvoj. Humanita v klasicistickém a romantickém smyslu. Herder a jeho humanita. Herderova psychologie národní. Schwarzovo rozvedení Herderovy filosofie. Schleiermacher. Schwarz o francouzském národě. Přeměna humanitní myšlenky v myš-

lenku nacionální. Myšlenka zvláštního německého poslání. Politické pozadí tehdejší doby. Steffen. Němectví extensivní a němectví intenzivní. Nietzsche. Jeho tažení proti rovnostářským teoriím. Herder a Nietzsche

5. Německá hlubinná metafysika jako idealismus (str. 106—117)

Řecký idealismus a idealismus německý. Kant. Člověk je bytost rozpolcená. Inteligibilní Já a empirické Já. Kant a Ježíš. Rousseau a Kant. Fichte. Jeho ideje. Organická a spekulativní větev německého idealismu. Hegelovo pojetí státu. Sociální rozum. Kníže a vůdce

VI. Základy čisté německé víry

1. Božství v národě (str. 118—126)

Fichtův pojem „vyšší vlastenecké lásky“. Stanovisko Karla Bartha a stanovisko Fichtovo. Fichtova národní pospolitost. Definice „národa“. Poklidná měšťanská láska k ústavě a zákonům. Trojí podoba německého Boha: láska k svobodné vlasti, láska k národním bratrům, láska k německému duchu. Schwarz varuje před naturalistickou metafysikou krve. Bůh a dějiny. Odklon od absolutna. Rosenbergova „duše rasy“

2. Křesťanství a nacionální socialismus (str. 126—143)

Nordická a israelitská zbožnost. Představy Germánů o bozích. Pavel. Výtky církevnímu křesťanství. Nordická zbožnost. Treitschke. Schwarz o dvou složkách křesťanství: učení o odpouštění hříchů na jedné a evangelická víra, svoboda a láska na druhé straně. Nacionální socialismus zachraňuje axiologické křesťanství. Transcendentální nacionální socialismus Schwarzův a Rosenbergova rasová duše. Positivní a negativní křesťanství u Rosenberga. Život rasy a národa jako mystická synthese a metafysická zakotvenost. Polarita přírody a svobody. Čest a svoboda nadprostorovými a nadčasovými

ideami. Dynamické náboženství. Prožitek křesťanské víry. Eckehartova jiskérka v duši. Božství a bůh. Posvěcení člověka mravním jednáním. Srovnání s Platonem. Evangelická svoboda. Luther. Evangelická láska. Eckehart, Luther, Fichte a Adolf Hitler. 24. bod programu NSDAP. Toleranční edikt. Gerstenhauer. Odmítnutí *politického* pojmu církve, stejně jako učení o politické démonii.

3. Exkurs o Nietzschevi (str. 143—151)

Nietzsche a nacionální socialismus. Bäumler a Härtle. Nietzsche o dobru a zlu. Nadčlověk. Vůle k moci. Proti moralistovi Kantovi. Kritika křesťanského Boha. Víra a jednání. Evangelium a dysangelium. Víra a instinkty. Člověk potřebuje sochaře. Dionysovský úkol. Bastardisace myšlenky. Ježíš a Nietzsche

VII. Zlato — krev

1. Měšťanský obraz světa (str. 152—155)

Mechanický názor. Racionalismus. Pojem Boha. Odpůrci

2. Starý a nový obraz člověka (str. 155—159)

Přirozené právo a osvícenství. Měšťansko-liberalistické a marxisticko-kolektivistické ideologie. Nové předpoklady. Idealismus nacionálního socialismu

3. Měšťanská společnost (str. 159—163)

Měšťanstvo jako mravně-duchovní postoj. Zlato — majetek. Kultura

4. Ideokratický přerod (str. 163—166)

Materialismus liberalismu. Užitékové pravdy. Víra v nezměnitelný chod světa. Ideokratický přerod: nadvláda ideje nad materií. Politika nad ekonomikou. Vůdčí role osobnosti v dějinách. Vědění a víra. Národ absolutnem. Střízlivost a patetické myšlení

5. Spengler a nacionální socialismus (str. 166—169)

Spenglerovo hledisko. Překonání Spenglera. Rasa a osobnost. Kultura se nedá redukovat na odtaživou duši. Neexistuje nutnost, nýbrž jen možnost zániku

6. Národová kultura (str. 169—174)

Požadavek národové kulture. Národ zdrojem vši kulture. Langbehnův „*Rembrand als Erzieher*“. Osvícenská svoboda ducha. Rovnost znamená smrt, nerovnost život. Krev místo zlata

7. Aristokratický a socialistický řád (str. 174—180)

Příroda nezná rovnosti a bratrství. Umění a vědy nestačí k udržení národa. Genius. Aristokratismus a socialismus. Zoroaster o rovnosti. Demokracie. Křesťanská rovnost. Perikles, proklamátoři práv člověka r. 1789. Rousseau o demokracii. Francie opouští ideály z r. 1789

8. Individualismus a universalismus (str. 180—184)

Liberalistický individualismus. Universalismus. Universalismus O. Spanna. Individualismus a universalismus v novém rouše

9. 1789—1933 (str. 184—185)

Francouzská a nacionálně socialistická revoluce. Protiklady. Obdoba

VIII. Idea a její nositel (str. 186—194)

Papež a císař. Jindřich německým králem. Jindřich I. zakladatelem Německé říše, nikoliv Otta I. Jindřich IV. a Řehoř VII. Řehořův řád. Friedrich Veliký. Jeho dva řády. Pruský důstojník a pruský úředník. Princip povinnosti. Scharnhorst. Moltke. Bismarck odešel bez řádu. Hitler a jeho řád.

Použitá literatura (str. 195—196)